

Του Γ. ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ακριβώς έναν χρόνο μετά την εκλογική νίκη του και έναν χρόνο πριν από το τακτικό συνέδριό του το ΠαΣοΚ βρίσκεται μπροστά σε διλήμματα που δεν είχε προβλέψει καθώς σε πολλές περιπτώσεις τα προβλήματα αναφέρονται στο εσωτερικό του και με κίνηση που δεν αφορούν μόνο την απόδοση της κυβέρνησης αλλά και τις προσωπικές φιλοδοξίες των κορυφαίων στελεχών του για το μέλλον. Ουδείς στη Χαριλάου Τρικούπη και στο Μέγαρο Μαξίμου πιστεύει ότι η επέτειος της 9ης Απριλίου προσφέρεται

■ Το ΠαΣοΚ βρίσκεται μπροστά σε διλήμματα τα οποία δεν έχουν σχέση μόνο με το κυβερνητικό έργο αλλά και με τις φιλοδοξίες στελεχών του

Τα επτά μέτωπα του κ. Σημίτη

Η ιστορική ηγεσία, η νέα φρουρά και οι ομάδες

Ο ανασχηματισμός: Επιστήμιος οι συνεργάτες του Πρωθυπουργού διαβεβαιώνουν ότι δεν είναι στις προθέσεις του να αλλάξει το παρόν κυβερνητικό σχήμα. «*τουλάχιστον ως το καλοκαίρι*», προσδιορίζοντας εμμέσως ότι η έναρξη του προσυνεδριακού διαλόγου είναι πιθανόν να συνδιασθεί με θεματικές αλλαγές στην κυβέρνηση. Το ζήτημένο δεν είναι μόνο ο χρόνος του ανασχηματισμού αλλά και το εύρος του και ίσως η πλήρης αναδιάταξη της δομής του Υπουργικού Συμβουλίου, άποψη που έχει σταθερά την υποστήριξη του Γραμματέα της ΚΕ κ. Κ. Σκανδαλίδη καθώς και του Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σ. Κοσμίδη. Ένα μικρότερο και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα με συγκεκριμένες χαρτοφυλακίων θα διευκόλυνε ενδεχομένως και θεματικές μετακινήσεις προοπτικών.

Αντιθέτως άλλοι συνεργάτες του κ. Σημίτη, μεταξύ των οποίων και ο κ. Ν. Θέμελης, προβάλλουν την άποψη ότι «*ο ανασχηματισμός θα δημιουργήσει εντυπώσεις για 48 ώρες και θα έφερνε πίσω το κυβερνητικό έργο για έξι μήνες*», εισηγόμενοι να μετατεθούν οι όποιες αλλαγές για το 2002.

Σε κάθε περίπτωση πάντως ο Πρωθυπουργός πρέπει να συμβιβάσει την ανάγκη να αποκτήσει η κυβέρνηση αποτελεσματικότητα με τη θέσπιση του «*όλοι μαζί*» που ανέλαβε στα κορυφαία όργανα του Κινήματος και εκλαμβάνεται από πολλούς ως κατοχύρωση του «*αμετάθετου*» των κορυφαίων.

Οι εσωτερικές ισορροπίες: Ο κ. Σημίτης επέβαλε την εκωτερική ηρεμία στο κόμμα του επιδιώκοντας την έναρξη των διαπραγματεύσεων για τη «*διεύρυνση και την ανανέωση*» με τη διαβεβαίωση ότι δεν επείκειται «*εξοβελισμός*» της «*ιστορικής ηγεσίας*». Ωστόσο όλοι στο

ΠαΣοΚ προβλέπουν ότι η εκκρεμία είναι προσωρινή και με την πρώτη αφορμή θα αναζωπυρωθεί η διαμάχη ανάμεσα στους «*σημιτοφύλακες*» και στη «*γενιά του '74*». Στον βαθμό που οι αποφάσεις θα κριθούν στις συνεδριάσεις του ΕΓ οι «*δελφίνοι*» δεν έχουν λόγο να ανησυχούν αλλά το ενδεχόμενο να έχει και η «*Επιχείρηση Διεύρυνση και Ανανέωση*» την τύχη που είχαν η «*μετεξέλιξη*» και η «*ανασυγκρότηση*» θα επαναφέρει το πρόβλημα της μελλοντικής δυναμικότητας του ΠαΣοΚ να κυριαρχεί στις εξελίξεις και κυρίως να διεκδικήσει με αξιόπιστα μία ακόμη εκλογική νίκη.

Συνεπώς ο Πρωθυπουργός πρέπει να βρει έναν τρόπο να παγιώσει τις σημερινές ισορροπίες ανάμεσα στην «*ιστορική ηγεσία*» και στη «*νέα φρουρά*» αλλά και τις ισορροπίες στο εσωτερικό αυτών των «*ομάδων*» όπου οι διαγκωτισμοί δεν είναι λίγοι. Εκ παραλλήλου πρέπει να δώσει ώθηση στο εγχείρημα της ανανέωσης και η πρόταση του κ. Μ. Χρυσόχοιδη για μια πρωτοβουλία του κ. Σημίτη που θα λάβει τη μορφή «*επανηδρυστικής διακήρυξης*» σημειώνεται ως αφετηρία ενός νέου προβληματισμού που θα αντιμετωπίσει το θέμα του «*μέλλοντος του ΠαΣοΚ*» με ευρύτητα και ευελιξία και κυρίως με σοβαρότητα.

Η ΕΙΚΟΝΑ

Τα καλά μαντάτα των δημοσκοπήσεων

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ πρόβλημα για την κυβέρνηση είναι ότι οι δημοσκοπήσεις που αρχίζουν να βλέπουν το φως της δημοσιότητας δεν συνάδουν προς την επιμονή της – ή την αυταρξεία της – στο «*έργο που παράγει*». Για πολλούς λόγους η κοινή γνώμη εκφράζει τη δυσαρέσκεια και η μόνιμη στο παρελθόν πεποίθηση ότι ο ίδιος ο κ. Σημίτης και τα στελέχη του ΠαΣοΚ μπορούν να αντιμετωπίσουν καλύτερα από τη ΝΔ τα προβλήματα

υποχωρεί και απειλεί την «*παράσταση νίκης*», ήτοι τη διάχυτη εντύπωση ότι ο νικητής των εκλογών θα είναι το ΠαΣοΚ. Αν προστεθούν σε αυτό η αποστροφή προς την πολιτική και η κόπωση του εκλογικού σώματος αλλά και οι ασάφειες που προκαλεί η εμφάνιση του κ. Δ. Αβραμόπουλου – που δεν είναι και τόσο «*εσωτερικό πρόβλημα της Δεξιάς*», όπως πίστεψαν στην αρχή κυβερνητικοί αξιωματούχοι –, τότε το Μέγα-

ρο Μαξίμου πρέπει να βρει έναν τρόπο να τονίσει το προφίλ τόσο της κυβέρνησης όσο και του ίδιου του Πρωθυπουργού. Πολλοί πιστεύουν ότι «*ο χρόνος μετράει υπέρ της κυβέρνησης*» καθώς έχει μπροστά της την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ολυμπιάδα και την «*απόδοση του έργου της*» αλλά καλού – κακού προσπαθούν αυτές τις ημέρες να κινητοποιήσουν όλα τα στελέχη με την αποστολή κλιμακίων στην ύπαιθρο.

ρο του κυβερνητικού έργου και στις διαπιστώσεις του για τις υπερήσεις που εμφανίζονται σε συγκεκριμένους τομείς. Για να υπερβεί το δίλημμα θα πείσει τους υπουργούς του να ολοκληρώσουν και κυρίως να προβάλλουν το έργο τους. Ο κ. Κ. Λαλιώτης με τη δραστηριότητά του στον τομέα των δημόσιων έργων αναλαμβάνει πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτό συνδυάζοντας τον απολογισμό του με

μετωπική αντιπαράθεση στη ΝΔ σε πολιτικό επίπεδο. Ο υπουργός Υγείας κ. Αλ. Παπαδόπουλος άνοιξε ταυτοχρόνως όλα τα μέτωπα του τομέα ευθύνης του και υποτιγίζει να κατακηρίσει τις αντιδράσεις και να αρχίσει να δρέπει καρπούς από το φθινόπωρο. Ο υπουργός Εξωτερικών κ. Γ. Παπανδρέου αποτελεί σταθερό τροφодότη της ανάκαμψης όχι μόνο με την πολιτική του στα θέματα του

Με την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του στο συνέδριο ο κ. Σημίτης δημιούργησε έναν σταθερό πόλο αναφοράς στο πρόσωπό του όχι μόνο μεταξύ των στελεχών του Κινήματος αλλά και στη βάση του

υπουργείου του αλλά και με την υψηλή δημοτικότητα που απολαμβάνει. Από εκεί και πέρα τα μεγάλα στοιχεία για την κυβέρνηση τίθενται στον τομέα που εποπτεύουν οι κκ. Ν. Χριστοδουλάκης και Χρ. Βερελής, Π. Ευθυμίου, Χρ. Παπουτσή και βεβαίως το μεγαλύτερο βάρος κατά τη προσεχή περίοδο θα σηκώνει ο κ. Αν. Γιαννίτσας στο υπουργείο Εργασίας, όπου η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση της κυβέρνησης την τρέχουσα τετραετία και θα κριθεί όχι μόνο από την τολμή της αλλά και από την ικανότητά της να ενσωματώσει τις διχοκρούμενες κοινωνικές αντιδράσεις.

Οι δημοτικές εκλογές: Το ΠαΣοΚ δεν λησμονεί την ήττα του 1998, όταν η αντιπολίτευση κέρδισε με ευκολία τους τρεις μεγάλους δήμους και οι διπλές υποψηφιότητες στον χώρο της κυβερνητικής παράταξης κατέστησαν την επιρροή του. Αυτή τη φορά – καθώς οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές θα ερμηνευθούν ως πρόκριμα για τις βουλευτικές εκλογές – το κυβερνητικό κόμμα προσανατολίζεται στην κατάρτιση των «*χρισμάτων*» με τα οποία περιβάλλουν παραδοσιακά τα κόμματα τους δημάρχους και τους νομάρχες. Το άνοιγμα του προέδρου της ΝΔ κ. Κ. Καραμανλή προς την Αριστερά θύριψε το κυβερνητικό κόμμα καθώς μπορεί να απολήξει σε συμμαχίες κατά τόπους που θα εκπροσώπησαν τους κυβερνητικούς υποψηφίους. Το θέμα συζητήθηκε στο ΕΓ χωρίς να ληφθούν αποφάσεις και ο κ. Α. Τσοχατζόπουλος την περασμένη εβδομάδα έριξε την ιδέα να μη δώσει το ΠαΣοΚ χρίσματα σε υποψηφίους διευκολύνοντας τις τοπικές κοινωνίες να αναζητήσουν λύσεις ευρύτερης αποδοχής. Ο κ. Κ. Σκανδαλίδης συντονίζεται με αυτή την άποψη, με την οποία συμφώνησε και ο βουλευτής κ. Θ. Τσοκούκος, διαμορφώνοντας ήδη ένα πλαίσιο εντός του οποίου το ΠαΣοΚ μπορεί να δώσει τη μάχη των δημοτικών εκλογών σε συνδυασμό με την επιχείρηση για ανανέωση και διεύρυνση. Ο κ. Δ. Ρέππας ερωτήθηκε επιβεβαίωσε εμμέσως αυτόν τον προσανατολισμό, μη αποκλείοντας ακόμη και το ενδεχόμενο να αποσχεθεί το ΠαΣοΚ την υποψηφιότητα της κυρίας Γιάννας Αγγελόπουλου ως υποψηφίας κοινής αποδοχής για τον Δήμο Αθηναίων.